

projekter og har i mange tilfælde års erfaring i ulande og mere ekspertise end Danida. Ved at opstille klare krav til projekterne vil man sikre, at erhvervslivet får de bedste muligheder for at deltage i bistandspolitikken.

Danmark bør i stadig højere grad samarbejde med andre EF-lande om bistanden. I vurderingen af oprettelse af kontorer bør det undersøges, om der ikke gennem EF kan ske koordination i de enkelte bistandslande. I øvrigt har Danida jo selv påvist, at Danmark bør bruge EF-systemet, og at vi har gode muligheder for at påvirke udviklingspolitikken i EF-samarbejdet.

Centrum-Demokraterne ønsker fortsat den danske bistandspolitik fattigdomsorienteret. Man bør koncentrere sig om lande med et BNI pr. indbygger på under p.t. 1290 US dollars. Dog bør dette beløb, når der er tale om lande med mindre befolkninger (f.eks. under 10 mio.) kunne overskrides.

Antallet af lande bør i løbet af en femårig periode reduceres til 20-25. Inden for denne ramme bør landevalget, der foretages af Udenrigsudvalget, ske på følgende kriterier under fastholdelse af de overordnede mål for denne del af dansk udenrigspolitik:

1. Landets økonomiske og sociale udviklingsstade samt udviklingsmæssige behov og egne udviklingsplaner. Der lægges særlig vægt på landets vilje og evne til at fremme udviklingen for de fattigste samt på, at der i lande med store indkomstforskelle er vilje til at føre en politik i retning af større social retfærdighed.

2. Tilgangen af bistand fra andre bilaterale og multilaterale donorer samt landets assimileringsevne. Det er vigtigt, at Danmark ikke belaster lande med mange bistandsorganisationer yderligere, samt eventuelt reducerer engagementet i lande, hvor mange donorer er repræsenteret. En indsats gennem EF-systemet kan i disse tilfælde forøges.

3. Muligheden for i samarbejde med landet at fremme udviklingen på en økonomisk og økologisk bæredygtig måde.

4. Muligheden for at fremme udviklingen af og respekten for menneskerettigheder i overensstemmelse med internationalt vedtagne menneskeretstandarder. Der bør for alle projekter ske en særskilt vurdering af projektets indflydelse på menneskerettighederne. Vurderingen skal klart fremgå af projektbeskrivelsen.

5. Muligheden for i samarbejde med landet at sikre kvindeaspekterne en central placering i udviklingsprocessen. Der bør også her ske en vurdering af projekternes indflydelse på kvindernes situation.

6. Danidas hidtidige erfaringer fra det bilaterale udviklingssamarbejde samt erfaringer fra private virksomheder samt internationale organisationers (EF's og FN's) repræsentationer.

7. I overvejelserne om konkret landevalg bør mulighederne for fremme af dansk erhvervslivs deltagelse i udviklingsarbejdet inddrages, såfremt ovenstående punkter tilgodeses. Samarbejdet mellem Danida og erhvervslivet bør fremmes, således at ovennævnte krav indgår i udarbejdelsen af projekter, og således at dansk erhvervsliv får en fortrinsstilling, hvor det er konkurrencedygtigt på det internationale marked for så vidt angår leverancer, serviceydelser, pris, kvalitet og teknologi i overensstemmelse med det enkelte lands behov.

Ved valget af samarbejdslande skal der tages hensyn til den alvorlige situation for landene syd for Sahara, men i øvrigt tilstræbes en rimelig fordeling af bistandsmidler mellem afrikanske og asiatiske lande. Der bør ligeledes ske en fordeling mellem engelsk-, fransk- og spansk-talende lande. Ligeledes en fordeling mellem øst- og vest/centralafrikanske lande. Det findes ønskeligt at mindst ét sydamerikansk land inddrages i samarbejdet.

Hvor det drejer sig om meget små lande bør det overvejes, om der kan oprettes regionale kontorer, der dækker flere lande, så Danidas administrative ressourcer udnyttes på en hensigtsmæssig og rationel måde.